

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.86/2023/25. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. szeptember hó 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. február 13. napján kihirdetett 25.B.509/2021/84. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott bűnügyi felügyeletének és távollattartásának utolsó napja 2023. február 13., az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes kényszergyógykezelés alatt állt.

A másodfokú eljárásban felmerült 19.200,- (tizenkilencezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. február 13. napján kihirdetett 25.B.509/2021/84. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat az ellene emberölés bűntettének kísérlete [Btk. 160.§ (1) bekezdés] és testi sértés bűntette [Btk. 164.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette és elrendelte a kényszergyógykezelését. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be eltérő minősítés és a kényszergyógykezelés alkalmazásának mellőzése érdekében fellebbezést.

[3] A védő fellebbezésének indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási törvény szem előtt tartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a bizonyítékokat teljes körben beszerezte és feltárta, azonban azokat nem megfelelően értékelte.

[4] Az ügy érdemi elbírálása szempontjából releváns adatot nem, némely adatot iratellenesen rögzített az ítéletben, továbbá tévesen következtetett tényből tényre.

[5] Osztotta az ítéleti tényállás 3. oldal 2. bekezdésére vonatkozó fellebbviteli főügyészégi indítványt, mely szerint a tényállás kiegészítendő azzal, hogy miután a vádlott odament tanú3 sértetthez, őt meg is próbálta rúgni. A támadás rúgással történő megkezdésének ténye megállapítást nyert a bizonyítási eljárás során, annak jelentősége van az elkövetési körülmények vizsgálata körében is, ezért a tényállás pontosítása, fentiek szerinti kiegészítése indokolt.

[6] Az ítéleti tényállást a védő iratellenesnek is minősítette, mert nem támasztja alá bizonyíték azon ítéleti ténymegállapítást, hogy Terhelt1 vádlott kiabálva ment oda tanú3 sértetthez.

[7] A terhelt szándékára tett tényközlésével, miszerint azért ment oda a sértetthez, hogy „a nála lévő késsel – akár a sértett életét is kioltva – több esetben megszúrja őt”, a védő nem értett egyet.

[8] Álláspontja szerint iratellenes a tényállás abban a részében is (3. oldal 3. bekezdés), hogy „legkevesebb hét alkalommal megszúrta, illetve megvágta a sértettet”. Ezzel ellentétes adatok szerepelnek az igazságügyi szakértői véleményekben, vágási, szúrási sebzések nem kerültek megállapításra, hanem metszett, illetve szúrt-metszett, mely az ítélet 26. oldalán is szerepel, így a bíróság indokolása ellentétes az általa megállapított tényállással.

[9] A törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy Terhelt1 vádlott előre látta és előre kellett látnia, hogy a sértett halála is reálisan bekövetkezhet.

[10] A 3/2013. Büntető jogegységi határozat alapján az emberölési szándék feltételezéséhez elegendő, ha a tettes tudatában van annak a lehetőségnek, hogy az áldozat halála bekövetkezhet, és abba belenyugszik.

[11] Az emberölésnek ugyan vannak tipikus eszközei, azonban nem kerülhet ugyanazon megítélés alá egy 32 mm pengehosszúságú bicska, mint például egy fejsze. A vádlott által az elkövetéshez használt kés nem tipikus eszköze az emberölésnek, különösen veszélyes eszköznek nem tekinthető, így jellegénél fogva emberölésre irányuló szándékra nem feltétlenül enged következtetni.

[12] Az elkövetés módja kapcsán az ítélet rögzítette, hogy a vádlott hirtelen, nagy erővel rontott a sértetre, legalább öt szúrási eseménynek megfelelő cselekménysort indított.

Az igazságügyi fizikus, valamint az orvosszakértői vélemény alapján nem cáfolható, hogy a vádlott kis-, közepes erővel okozta a sérüléseket. A szakvélemény szerint ahhoz, hogy a szúrás létfontosságú szerveket elérjen, és ezáltal életveszélyes állapot vagy halál bekövetkezhesen, közepes erő kifejtés kell. (2022. június 2. napján kelt kiegészített szakvélemény 17. oldala, vélemény 3. pontja)

[13] Mindez azt is jelenti, hogy kis erejű behatás nem, csak közepes erő kifejtés okozhatott volna reálisan súlyosabb, akár halált eredményező sérülést, bár a testtájék alkalmas volt, még a kés is alkalmas lehet, de kis erő kifejtéssel, amelyet a vádlott tanúsított, alkalmatlan súlyosabb sérülések okozására.

[14] A védő vitatta, hogy célzott támadásnak minősíthetők a vádlott mozdulatai. A cselekmény csupán néhány másodpercig tartott, ezt a bizonyítás tárgyává tett, tárgyaláson megtekintett kamerafelvétel is bizonyítja. A vádlotti cselekmény a megállapított ítéleti tényállással ellentétben nem azzal indult, hogy rögtön a késsel, célzottan rátámadt a sértettre, hanem azzal, hogy először megpróbálta megrúgni a sértettet, ez azonban nem sikerült.

[15] A sérülések helye és jellege tekintetében ugyancsak hiányos adatokra támaszkodva, téves következtetést vont le a törvényszék. A beszerzett orvosi dokumentáció, amelyből a szakértő dolgozott, nem tartalmaz pontos információkat, nem lehet megállapítani, hogy a sértett milyen jellegű sérüléseket szenvedett.

[16] A dokumentumok alapján kijelenthető, hogy a sérülések többnyire csak felületesesek voltak, két esetben merült fel életfontosságú szervek közelsége, ennek távolsága azonban a szakértő által is csak becsléssel, nem konkrét méréssel került meghatározásra.

[17] Az ítéleti tényállás hibásan rögzítette, hogy a vádlott legkevesebb hét alkalommal megszúrta, illetve megvágta a sértettet a nyaka bal oldalán, a tarkótájékon, a bal vállán, a baloldali kulcscsont és a baloldali lapocka vetületében.

[18] Az igazságügyi orvosszakértő félreérthető terminológia használat miatt, a sebjellemzők dokumentációja hiányában az orvosi dokumentumban leírt sérülésekről csupán valószínűségi véleményt adhat. Ezek többnyire metszett sérülések voltak, 2 esetben szúrt-metszett, melyek a hadonászó, vaktában tett mozdulatokat támasztják alá, valamint a kisebb erő kifejtést.

[19] Az elkövetési magatartás eredménye, vagyis az, hogy a sértett milyen sérülést szenvedett, ugyancsak következtetési alap lehet. A szakvélemény, illetve az orvosi dokumentáció alapján is egyértelműen 8 napon belül gyógyuló, ténylegesen 6-7 nap gyógyulási idejű, könnyű testi sérülések keletkeztek.

[20] A szakértő szerint van olyan sérülés is, amely a kés fonákjától származhat, mely szintén a szándék hiányára utal.

[21] Az elkövető kijelentéseinek ugyancsak jelentőségük lehet az elkövetéskor fennállott szándék megállapításánál. Senki sem számolt be arról, hogy a vádlott bármilyen kijelentést tett volna a sértett felé a támadást megelőzően vagy akár azt követően. A sértett sem állított ezzel ellentétet, illetve megerősítette, hogy fülhallgató volt a fülében, ezért azt nem is hallhatta. Ez is alátámasztja, hogy ölési szándékra utaló kijelentés nem került megállapításra.

[22] További fontos körülmény, melyre az ítélet is kitért, hogy a nyomozati szakban a terhelt azon kijelentése, miszerint az sem érdekelte volna, ha a sértett meghal, a szakvéleményben megállapított betegsége ismeretében nem tekinthető figyelembe vehető vallomásnak. Megállapította a szakértő azt is, hogy a vádlott a vallomástétel idején nem volt képes a valóságnak megfelelően felidézni az akkori gondolatait. Ennek ellenére az ítélet 29. oldal utolsó bekezdésében a bíróság arra utal, hogy e gondolat tükrözi a vádlott akkori gondolatait.

[23] A védő logikátlannak tartotta a bíróság azon következtetését, hogy a vádlott közömbösséget mutatott, mivel nem próbálta meg felmérni a sértett sérüléseit és nem nyújtott számára elsősegélyt. A kamerafelvétel, tanú tanú és a sértett saját nyilatkozata alapján sem volt olyan állapotban, hogy elsősegélyben kellett volna részesíteni. Szemmel látható sérülései nem voltak ekkor, nem vérzett, látható panasza nem volt. A III. számú Büntető Elvi Döntés értelmében az alanyi tényezőkből nem, csupán a tárgyi tényezőkből lehet következtetést vonni a cselekmény helyes minősítésére.

[24] A vádlott által használt eszköz, a kifejtett erőbehatások intenzitása, a sérülések jellege, büntetőjogi gyógytartama együttesen ölési szándékot nem igazolnak. Az ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja alapján megalapozatlan.

[25] A védői álláspont szerint az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően döntött, amikor Terhelt1 vádlottat a Be. 556. § (1) bekezdése d) pontja alapján felmentette az ellene emelt vád alól, figyelemmel arra, hogy a vádlott büntethetőségét a Btk. 17. § (1) bekezdése szerint a kóros elmeállapota kizárja.

[26] Egyetértett azzal, hogy a bírói gyakorlat egységes atekintetben, hogy a vádbeli cselekmény átminősítésének a bíróság által a törvényes felmentés miatt nincsen helye. Ugyanakkor álláspontja szerint a 2. tényállási pontban írt cselekmény bűnösség megállapítása esetén helyesen felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetettének minősülne.

[27] A kényszergyógykezelés konjunktív feltételei közül a bűnismétlés veszélye nem szakkérdés, hanem jogkérdés, és az nem áll fenn a vádlott személyi körülményei, előélete és a büntetőeljárás alatt tanúsított magatartása alapján.

[28] Az enyhébb minősülésre tekintettel pedig a védő vitatta azt is, hogy a büntethetőség esetén egy évnél súlyosabb szabadságvesztést szabna ki a bíróság.

[29] Indítványozta, hogy az ítéltábla az ítélet megalapozatlanságát küszöbölje ki, a vádlott 2. tényállásban írt cselekményét felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettének minősítse, a kényszerintézkedést mellőzze.

[30] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.796/2022/10. átiratában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[31] Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat teljeskörűen beszerezte és megvizsgálta, a tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, azonban a tényállás 3. oldal 2. bekezdését kiegészítendőnek tartotta azzal, hogy miután a vádlott kiabálva odament tanú3hoz, őt meg is próbálta rúgni.

[32] Ítéletszerkesztési hiba folytán a törvényszék a vádlott elmeállapotára vonatkozó ténymegállapításokat a történeti tényállásban szerepeltette, melyeket az irányadó gyakorlatnak megfelelően a személyi részbe szükséges átemelni.

[33] Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének magas színvonalon eleget tett, valamennyi tárgyalás anyagává tett bizonyítékot egyenként és összességében értékelt, bizonyítékértékelő tevékenysége logikus és ésszerű, iratellenes megállapítást nem tartalmaz.

[34] A megállapított tényállás alapján a törvényszék okszerűen mentette fel a vádlottat az ellene emelt vádak alól.

[35] A bűncselekmény minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelel. Az emberölés és a testi sértés elhatárolása kapcsán maradéktalanul figyelembe vette a 3/2013. BJE-ben felállított szempontrendszert, gondosan vizsgálta azokat az alanyi és tárgyi körülményeket, amelyek alapján az elkövetői tudattartalom megállapítható. A beszámíthatóságot kizáró kóros elmeállapotú vádlott esetében a bíróságnak döntően az elkövetés konkrét tárgyi körülményei alapján kell állást foglalnia a cselekmény jogi minősítése körében (BH.1992.217.)

[36] A vádlott az élet kioltására alkalmas eszközzel támadta meg a sértett köztudomás szerint létfontosságú testtájékait, ahol külön-külön is olyan sérüléseket okozott, amelyek önmagukban is a sértett halálát eredményezhették volna, mely a sértett védekező magatartása és a szerencsés véletlen folytán maradt el. Cselekményével a vádlott tanúl közbeavatkozására hagyott fel, majd a sértett irányába közömbösséget mutatva távozott a helyszínről. Mindezek alapján a törvényszék helyesen következtetett arra, hogy a 2. tényállási pont tekintetében a vádlott eshetőlegesen ölési szándéka fennállt.

[37] A vádlott kóros elmeállapota folytán nem büntethető, a kényszergyógykezelés konjunktív feltételei fennállnak. Az elsőfokú bíróság az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó rendelkezései is törvényesek.

[38] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét hagyja helyben.

[39] A másodfokú nyilvános ülés telekommunikációs eszköz használatával került megtartásra, Via Video rendszer útján. A vádlott nem kívánt felszólalni, védője az írásbeli fellebbezés indokolásban írtakat tartotta fenn.

[40] A vádlott az utolsó szó jogán megtett nyilatkozatában megbánásának adott hangot, ismételten hangsúlyozta, hogy a tényállás 2. pontjában írt cselekmény esetében a sértett életét nem akarta kioltani.

[41] A fellebbezések nem megalapozottak.

[42] A másodfokú bíróság a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált.

[43] A felülbírálat a fellebbezések irányára tekintettel teljeskörű, így az ítéltábla vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a felmentésre, a bűncselekmény minősítésére, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[44] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, valamennyi szükséges bizonyítékot beszerezte, és azokat értékelte.

[45] Törvényesen zárta ki a bizonyítékok közül szakértő⁴ igazságügyi elmeorvosszakértő és Kulger Gyöngyi klinikai szakpszichológus szakvéleményét, mert az nem felelt meg a 31/2008. (XII.31.) IRM rendelet 17.§ (1) bekezdésében írtaknak, majd pedig a már a jogszabályoknak mindenben megfelelő szakvélemény megállapításai alapján törvényesen rendelkezett a vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadó végzésének hatályon kívül helyezéséről.

[46] Az ítéltábla egyetértve az ügyészi indítvánnyal a vádlott elmeállapotára vonatkozó megállapítást (ítélet 3. oldal utolsó bekezdés) a személyi részbe emeli át.

[47] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítékokat feltárta, és azokat ítéletében részletesen, egyenként és egymással is összevetve értékelte, az általa megállapított tényállás azonban a 2. tényállási pont tekintetében a Be. 592.§ (2) bekezdés a) és c) pontjai alapján

részben megalapozatlan, ugyanis részben hiányos, részben pedig ellentétes az ügyiratok tartalmával.

[48] Ez a részbeni megalapozatlanság a másodfokú eljárásban a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja – a rendelkezésre álló iratok tartalma – alapján kiküszöbölhető volt az alábbiak szerint:

[49] A 3. oldal 3. bekezdésében a zsebkés pengenhosszúságát 55 milliméterre pontosítja, a „legkevesebb” szót mellőzi.

[50] A 3. oldal 5. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a nyakon lévő ferde lefutású kb. 10 centiméteres metszett sebzés elülső vége a fő nyaki verőér vetületében volt, mélységét tekintve attól néhány milliméternyire helyezkedett el.

[51] A bal lapocka csúcstól mediálisan elhelyezkedő kb. 2 centiméterre szúrt seb szúrcsatornája a lapocka külső éle és a széles hátizom belső széle között a csontos mellkasfal külső felszínéig hatolt. A szúrcsatorna legalább 2,5-3 centiméter lehetett. Ezen sérülés vetületében a szív és a bal tüdő, mint életfontos szervek találhatók, ezek a szúrcsatorna végétől legfeljebb 1 centiméterre lehettek.

[52] A 3. oldal 6. bekezdésének első mondatát akként pontosítja, hogy az elszenvedett sérülések gyógytartama külön-külön és együttesen is nyolc napon belüli, de a sértett nyakának bal oldalán lévő sérüléssel összefüggésben a nagy nyaki érkeplet sérülése, vagy a hát bal oldalán a lapocka széle mellett lévő szúrt-metszett sérüléssel összefüggésben a mellüreg megnyílása és a tüdő vagy szív szúrt sérülése bekövetkezésének reális lehetősége fennállt, mely a sértett halálát okozhatta volna.

[53] Az így pontosított és kiegészített tényállás már megalapozott, így az a felülbírálat alapját képezte.

[54] Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét minden részletre kiterjedően példás alaposággal teljesítette. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, melyiket milyen okból vetett el.

[55] Az ügyész által indítványozott 3. oldal 2. bekezdésbe foglalandó vádlott részéről történő rúgásra nem állt rendelkezésre bírói bizonyosságot megalapozó adat. A sértett a nyomozás során 2020. július hó 14. napján tett vallomásában még valóban állította, hogy a cselekménysor elején a vádlott az egyik lábával meg akarta rúgni, a tárgyalási szakban ilyen kijelentése már nem volt, a vádlott sem tett ilyen tartalmú vallomást, a kamerafelvétel adatai sem támasztják alá e tényt, és tanúl tanú sem állította. Megjegyzendő, hogy a rúgás a vád tényei között sem szerepel.

[56] Ugyanakkor a tényállás - szemben a védői érveléssel – helyesen tartalmazza, hogy a vádlott kiabálva ment oda a sértetthez, az ezt alátámasztó bizonyítékok rendelkezésre állnak. A sértett a 2020. július 14-i, az eset után közvetlenül tett vallomásaiban ezt állította, e vallomását a tárgyaláson fenntartotta. Arra, hogy mit kiabált a vádlott, már a nyomozás során sem emlékezett, a tárgyaláson pedig úgy nyilatkozott, hogy már nem tudja, hogy elhangzott-e valami a vádlott részéről (20. jkv). A sértett fülhallgatóval a fején is észlelhette, hogy a vádlott kiabál. Arra nem folyt bizonyítás, hogy milyen hangos zenét hallgatott, másrészt a vádlott szájmozgását is láthatta, így a kiabálás tényállásban rögzítésének a mellőzésére nem volt indok, de az a minősítés szempontjából jelentőséggel sem bír a kiabálás tartalmának ismerete nélkül.

[57] Az elsőfokú bíróság helytállóan alapította a tényállást a sértett és tanúl vallomására, a kamerafelvételekre, valamint a beszerzett szakértői véleményekre alapítva, ezen bizonyítékok egymással összhangban álltak.

[58] A kés pengehosszúságának pontosítására a másodfokú eljárásban azért volt szükség, mert a vérelőpróba csak a hosszabb pengén jelzett pozitivitást. (Szemle jegyzőkönyv 2020. november 12.)

[59] A sértett sérüléseinek pontosítására szakértő 2022. június 2-i szakvéleménye alapján került sor.

[60] A szakértő a 2021. február 17-án kelt szakvéleményének 18. oldalán rögzítette, hogy a sértett sérüléseit 7 rendbeli kis-közepes erejű, az erőbehatast közvetítő valamilyen éllel -heggyel bíró eszköz éle, hegye által közvetített kis-közepes erejű erőbehatastra keletkeztek, így a tényállásban a hét alkalommal történő megvágás-megszúrásra utalás helytálló, azonban a legkevesebb szó mellőzendő volt, mert további szúrássra, vágásra a szakvélemény nem vont következtetést.

[61] Osztotta az ítéltábla azon védői érvelést, hogy a vádlott szakvéleményben megállapított elkövetéskori elmeállapotára figyelemmel az általa elmondottak nem vehetők figyelembe, melyet a törvényszék is rögzített ítélete 29. oldal utolsó bekezdésében. Erre tekintettel az a ítélet 29. oldal utolsó bekezdésében írt kijelentésére utalást, mely a törvényszék megítélése szerint tükrözte akkori gondolatait, valamint a 30. oldal utolsó bekezdésében a vádlotti kijelentésekre utalást az ítéltábla mellőzi.

[62] Az ítéltábla megállapította, hogy a tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlott cselekményeit.

[63] Elöljáróban a védői hivatkozás kapcsán megjegyzi az ítéltábla, hogy büntethetőségi akadály fennállása esetén a vádlottat azon bűncselekmény miatt emelt vád alól kell felmenteni (vagy a vele szemben indított eljárást megszüntetni), amelynek a magatartás - az említett akadály hiányában - büntetőjogilag helyesen minősülne (BH1996. 351.), a bíróság ugyanis a vádban írt tényállásról dönt, a minősítés nem köti. Ennek jelen esetben azért is

döntő jelentősége van, mert a cselekmény helyes minősítésétől függ, hogy fennállnak-e az intézkedés alkalmazásának a feltételei.

[64] Az 1. tényállási pont tekintetében a szakvélemény alapján egyértelmű volt a nyolc napon túl gyógyuló sérülés, ennél súlyosabb eredménnyel azonban nem kellett számolni.

[65] A 2. tényállási pont tekintetében az elsőfokú bíróság példaszerűen elemezte a 3/2013. Büntető Jogegységi Határozatban írtaknak megfelelően a bűncselekménynek az alanyi és főleg a tárgyi körülményeit, helytállóan fejtette ki azt is, hogy az elmeorvoszakértői véleményre figyelemmel a vádlott vallomása a szándéka körében nem vehető figyelembe. Mindenben egyetértett az ítéltábla az ott kifejtettekkel, a bántalmazás eszköze – különösen a hosszabb pengével – vitán felül alkalmas volt élet kioltására, a vádlott által támadott testtájék még a vádlotti elmeállapot mellett is köztudomásúan életfontosságú szervek közelében van. A szakértő a kiegészítő véleményében megerősítette, hogy a nyakon levő ferde lefutású kb. 10 centiméteres metszett sebzés elülső vége a fő nyaki verőér vetületében volt, mélységét tekintve attól néhány milliméterre helyezkedett el, míg a tárgyaláson hozzátette, hogy a bal lapocka csúcstól mediálisan elhelyezkedő kb. 2 centiméteres szúrt seb szúracsatornája a lapocka külső éle és a széles hátizom belső széle között a csontos mellkasfal küldő felszínéig hatolt, az legalább 2,5-3 centiméterre lehetett. Ezen sérülés vetületében a szív és a bal tüdő található, a szúracsatorna végétől legfeljebb 1 centiméterre. Ha az eszköz nem ferdén hatol be a mellkasba, akkor elérhette volna a mellüreget, a szívet vagy a tüdőt. Közepes erejű szúrás mellett reális veszély van arra, hogy a penge akár a sértett tüdejét, akár a szívet elérje még a 32 milliméteres pengehosszúság esetén is. Ennek alapján tehát látható, hogy még az adott erőbehatás mellett is csupán a véletlenül múlt a halálos eredmény elmaradása, és a bántalmazás eszköze, a bántalmazott testtájék és az alkalmazott erőbehatás mellett a vádlott tudatának át kellett fognia ennek lehetőségét, és ebbe belenyugodva követte el a sértett bántalmazását. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vádlott hét esetben ejtett az élet kioltására alkalmas eszközzel sérülést, melyből kettő is halálos eredményhez vezethetett volna. A bántalmazás ilyen módja tekintetében plasztikusan fogalmazott a sértett: „a vádlott nem célzott, ahol talált, oda szúrt, össze-vissza szúrt” (7. jkv. 17. oldal), tehát belenyugodott abba, hogy a szúrások-vágások életfontosságú szerveket érhetnek.

[66] Az igazságügyi elmeorvoszakértői vélemény alapján helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság a Btk. 17.§ (1) bekezdésében írt büntethetőséget kizáró okra.

[67] Abban is helyesen foglalt állást, hogy a kényszergyógykezelés Btk. 78.§-ában írt feltételei fennállnak.

[68] A hasonló cselekmény jövőbeni elkövetésének veszélye kapcsán nem értett egyet az ítéltábla azzal a védői érveléssel, mely szerint ez jogkérdés lenne, és ennek hiánya levezethető.

[69] Egyrészt a 31/2008. (XII.31.) IRM rendelet 17.§ (1) bekezdés b) pontja alapján a szakértő értékeli azt is, hogy a terhelt elmeállapotánál fogva tartani kell-e attól, hogy újabb bűncselekményt fog elkövetni, ez a jogszabályhely tehát a szakértő kompetenciájába

utalja ezt a kérdést, másrészt a jelen két tényállási pont összevetéséből is következik a bűnismétlés reális veszélye, hiszen az 1. pontban írt cselekményt követő bő félévvel később követte el a vádlott a 2. pontban írtat.

[70] Tekintettel a cselekmények helyes minősítésére, az egy évet meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabásának indokoltsága vitán felüli, ahogy azt a törvényszék is helyesen kifejtette.

[71] A konjunktív feltételek együttes fennállása esetén a kényszergyógykezelés elrendelése kötelező, így az elsőfokú bíróság intézkedése törvényes.

[72] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, így azt a másodfokú bíróság nem érintette.

[73] A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

[74] Az ítéltábla rögzítette azt az időtartamot, amelyet a vádlott előzetes kényszergyógykezelés hatálya alatt töltött, valamint a bűnügyi felügyelet és a távollattás utolsó napját.

[75] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az ítéltábla megállapította, azt a Be. 575.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Budapest, 2023. szeptember hó 12. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

dr. Kósa Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 25.B.509/2021/84. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.86/2023/25. számú végzésével történt helybenhagyás folytán 2023. szeptember hó 12. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. szeptember hó 12. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke